

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

250.

Πόθεν ή συνήθεια του «τραβάν τ'αυτιά κατά την επέτειον της έορτής δνόματός τινος;»

251.

[Τῷ λύτῃ τοῦ ἱστομένου αἰνίγματος δωρηθήσεται ἐν Ἡμερολόγιον].

Εἶμαι πτωχός, ὦ λύτά μου, καί τοῦ λεπτοῦ στεροῦμαι,
Ἄλλ' ὁμως μέγας βασιλεὺς εὐθύς χειροτονοῦμαι,
Ἄν τράχηλον καί κεφαλὴν συνάμα ἀφαιρέσης
κ' ἐπὶ τῆς νέας κεφαλῆς ἀρμόζον στέμμα θέσης·
Ἢ νέα δ' αὐτῆ κεφαλῆ μόνη τυχόν ἂν μείνη
Ἔ! τότε δὲ ἐπιφώνημα ἐκπληξέως θά γένη.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

252.

; ΟΜΙΣΤ ;
; ΔΜΩ ;
; ΥΜ ;
; ΣΤΑΣ ;
; ΥΤΟΙ ;
; ΔΔΟ ;

Ἀντικατάστησον τὰ ἐρωτηματικά σημεία διὰ τοιούτων γραμμάτων ὥστε ν' ἀναγινώσκῃ τις ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἐξ ἑξέως, καί ἐξ ἄνω πρὸς τὰ κάτω δύο ἱστορικά δνόματα

253.

Ος $\frac{1}{25}$ ΜΠ =

254.

[Συμπλήρωσον τοὺς ἐπομένους στίχους].

Αἰωνιότης, παρελθόν, μηδέν, μυχοί —
Τί τὰς ἡμέρας κάμετε, ὅσας μᾶς —
Δὲν θὰ μᾶς ἀποδώσῃτε τὰς τέρψεις μας τὰς —
Ὅσας ἐντὸς τοῦ κύλικος τοῦ βίου μας —
Ἔ! εἶν' ἀδύνατον λοιπὸν ἐν ἴγνος των νὰ —
Διὰ παντὸς ἐσβέσθησαν, παρῆλθον δι' —
Ὁ χρόνος, ὅστις ἔδωκεν αὐτάς, ὅστις τὰς —
Δὲν θὰ μᾶς δώσῃ τὰς αὐτάς καί ἄλλοτε —

255.

Θεότης εἶμαι κ' ἄλλο τι τ' ὄλον,
τετράς γραμμάτων μ' ἀποτελεῖ·
δὲν ἔχω λύσιν ἐκ τῶν δυσκόλων,
μέρος τοῦ κόσμου τι ἐκδηλοῖ.

Τὸ μικρὸν σῶμά μου νὰ χωρίσης
ἐπιτηδείως ἂν δυνηθῆς,
μὲ θαυμασμόν σου θὰ ἀπαντήσης
δύο τοῦ λόγου μέρη εὐθύς.

Ἄν δ' ἀντιστρόφως μὲ ἀπαγγείλης,
ἄφεις ἐν γράμμα, τὸ τελικόν,
ἐκ τῆς ἰδίας γεννώμαι ὕλης
ζῶόν τι ἀφνης οἰκιακόν.

Ἄν δ' ἡ κακὴ μου τὸ φέρῃ μοῖρα
ἢ ζῶσός μου νὰ προδοθῆ,
κ' ἐχθροῦ ἀσπόνδου νὰ γείνω θήρα,
κ' ἡ κεφαλὴ μου καταδρωθῆ,
καιρὸν δὲν χάνω, μεταμορφοῦμαι
εἰς ἄλλο ζῶον, καί δὲν φοβοῦμαι
τὸν ἄσπονδόν μου λαῦρον ἐχθρόν.

M.E.T.

256.

[Τῷ λύτῃ τοῦ ἐπομένου λογογράφου δωρηθήσεται μία χαλκογραφία].

Lorsque maître renard, en astuce fécond,
en déponillant mon troisième,
se pavane dans mon (plutôt dans son) second,
les bêtes le prendraient pour leur maître suprême.

Mon tout passa son temps

à lire des rebus d'avant quatre mille ans;
et comme à ces rebus nul ne comprenait goutte,
il avait mon premier toujours libre sans doute.

Berlin

A.R.R.

257.

Deux personnes entrent chez un pâtissier, y consomment deux douzaines de gâteaux à quinze centimes pièce. Le marchand, les connaissant, leur fait une remise de 1 fr. 44 c. Dire leur nationalité et leur sexe.

ΛΥΞΕΙΣ.

258.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου Ἰουστίνος (518 μ. Χ) ἦτο τοσοῦτον ἀμαθής, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ γράρῃ οὐδὲ τὰ τέσσαρα γράμματα, ἐξ ὧν συνέκειτο ἡ λέξις legi (ἡ σημαίνουσα λατινιστὶ ἀνέγνω), ἦν συνειθίζον ἐτι τότε οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀνατολῆς νὰ γράφωσιν ἰδίᾳ χειρὶ ἐπὶ τῶν διαταγμάτων. Ὅθεν ἐδέησε νὰ ἐγκολαφθῶσι τὰ τέσσαρα ταῦτα γράμματα ἐπὶ ξύλου, οὐχὶ ὁμως ἐν εἴδει σφραγιστήρος, οἷον μεταχειρίζονται σήμερον οἱ μὴ εἰδότες γράφειν· ἀλλὰ διατροφηθέντος τοῦ ξύλου ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἄλλης κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰρημένων γραμμάτων. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἐγένετο χροῆσις τοῦ ξύλου τούτου. Ἐνεχειρίζετο τῷ βασιλεῖ γραφῆς βαφεῖσα διὰ τῆς βαφῆς ἦν μετεχειρίζοντο οἱ βασιλεῖς γράφοντες, ἐπετίθετο τὸ ξύλον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διατάγματος θέσιν, οἱ δὲ περὶ τὸν βασιλέα, λαθόμενοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιῆγον οὖν τῇ γραφίδι καθ' ὅλας τὰς ἐντομὰς τῶν τεσσάρων γραμμάτων καὶ οὕτω, ἐσχηματίζετο ἡ βασιλικὴ ὑπογραφή.

259.

Κηφισόδωρος (Διδόδωρος, φώκη, ἦρος, ῥόδος, ὄρκος, ἴδη, ὄφις, σορός, Κηφισός, Κόδρος, Κρής, Ῥώσος, ρίς, σορός, ἴσως, Κηφισίς, δίφρος, Κοῖος, φόρος, Κισσός).

260.

17	24	6	31	14	19
25	16	27	10	22	11
3	4	7	29	32	36
34	33	8	30	5	1
12	13	28	9	23	26
20	21	35	2	15	18

261.

Μητέρα, ἀέρα, Παναγιά, λειτουργία.

262.

Κ
Ο
ΒΥΡΩΝ
Α
Η
Σ

263.

Φάσμα, ἕσμα, χάσμα.

264.

Πνεῦμα, νεῦμα, γεῦμα, ψεῦμα.

266.

Veau, eau.

267.

Hune, une.

ΛΥΤΑΙ.

221-224. Δ. Βενετοκλής (Ἀλεξανδρείας). Κ. Καλόγρησις (Λονδίνου). Μ. Ααμπρινίδης, (Ναυπλίου), Ι. Τζάθας, (Υδρας). [διαφόρων]. Τῶν ἀριθμητικῶν προβλημάτων ἐπιτυχεῖς λύσεις μόνον δ κ. Η. G. ἀπέστειλε.